

PROTI ZOBNEMU KAMNU SARGOV KALODONT

Pod ključem radi kravje tatvine. V zapore ptujskega sodišča je bil izročen posestnik iz Zgornje Pristave. Obdolžen je, da je ukradel tri krave in jih prodal mariborskim mesarjem. Aretirani je priznal tatvino dveh krav, o tretji pa trdi, da jo je kupil.

Otrok utonil v mlaki. Zakonca Mart. in Amalija Bezjak v Sakušaku, župnija Sv. Lovrenc v Slov. goricah, sta mlatila na skednju. Štiriletna rejenka Francka Budja se je igrala za skednjem. Otrok je zašel v mlako in utonil.

Pri padcu s hruške si je zlomil levo nogo 33letni viničar Jurij Vuk iz Dobrine v srezu Šmarje pri Jelšah. Poškodovanega so oddali v bolnico v Ptuj.

Usodepolno srečanje kolesarja z avtomobilom. Dne 30. avgusta se je peljal na kolesu iz Ptuja proti Vurbergu 21letni Vinko Rožmarin, blagajnik ptujske mestne občine. Na ovinku je srečal osebni avto, a slednji ga je zagrabil in podrl na tla. Rožmarin se je težko poškodoval na znotraj in na glavi. Ponesrečenega so prepeljali v resnem stanju v bolnico v Ptuj.

Konj padel v Ljubljano. V Ljubljani je padel dne 30. avgusta v strugo Ljubljance konj posestnika Ivana Kosa iz Podgorice. Voz je padel na žival in jo ubil.

Težka nesreča pod kolesi lokomotive. Inženjerju Bandlu je odrezala na Jesenicah električna lokomotiva dne 31. avgusta nogo. Inženjer je bil namenjen iz Javornika na Jesenice in se je hotel prepeljati z električno lokomotivo. Pre-

koračil je tir, ko je pribrzel stroj iz Jesenic. Noga se mu zapletla med kretnico, vozač ni mogel zaustaviti pravčasno težkega stroja in tako je došlo do nesreče.

Železniška nesreča zahtevala smrt. Predzadnjo nedeljo popoldne se je izprehajala ob železniški progi blizu novega postajališča na Duplici pri Kamniku 65letna gospa Frančiška Iskra. Prepozno se je ognila vlakom, ki je vozil za njo. Lokomotiva jo je pahnila s

tira in pri padcu se je toliko poškodovala, da je umrla par dni po nesreči.

Nesreča z lovsko puško. Posestnik Franc Koželj iz Češnjic pri Moravčah na Kranjskem je obesil po vrnitvi z lova puško na steno in se odpravil v hlev. Domači hlapček Gvidon Nanut je v odsotnosti domačih snel puško s stene in se igral z njo. Ko je ogledoval orožje, je stopil nenadoma v sobo gospodar. Fantek se je ustrašil gospodarja, puška mu je padla iz rok, se sprožila

Majhno republiko Andoro (med Španijo in Francijo) je zasedlo radi notrajnih preprirov 200 francoskih orožnikov.

10 milijonov ljudi bodo naselili v Avstraliji.

Avstralska vlada je sklenila, da bo odprla promet in naselitvi pokrajine severne Avstralije, katere bo oddala zasebnim družbam. Ozemlje, ki obsega 500.000 kv km, je torej veliko kakor angleški otok, je obljubeno le od 4000 belokočev in 2000 domačinov. Obe družbi za naseljevanje sta se morali zavezati, da bosta zaposlili samo belokožne izseljence. Družbama hode na razpolago kapital 200 tisoč angl. funtov in povrh jima bosta šli na roko še angleška in avstralska vlada. Ena družba se bo lotila pokrajine krog zaliva Carpenta-

Pavel Keller:

4. nadaljevanje.

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Mnogo taščic je tu okoli. Ljubim te zale ptičice, ki imajo tako lepe oprsnike in svetle oči. Taščica je pravzaprav selilka; toda Boltežar pravi: ptičji se selijo le zato, ker so ljudje preskopi, da bi jih po zimi prav krmili. Zaradi mraza ne odlete iz teh krajev, temveč samo zato, ker nimajo kaj jesti. Nekaj bo res v tej njegovi trditvi. Boltežar je na premnogih krajih dal postaviti krmišča, in tako vidiš tu taščice, ščinkavce, strnade, liščke in kose. Vsi ti pričakujejo tukaj v zimski domovini svojih prijateljev, ki so se izselili.

Predvčerajšnjim je priletel k nam škorec. Cel teden je bilo solnčno vreme. Tedaj je prišel črni nastanjevalec kot odposlanec množice, ki je čakala na jugu. Taka prednja straža je vselej

mož v najboljših letih: močan, preudaren, izkušen. Mož, ki je že čez svoja najboljša leta, vendar pa še nikak izrabljen starec. Temu izročje poslanstvo, in lahko si mislim, kako živo je pri glasovanju, ker imajo med škorci tudi samice volilno pravico, katerih bi seveda vsaka rada, da bi bil izvoljen za poslanca njen ljubi mož, prvič, ker je to čast, drugič pa, ker se ga tako za nekaj časa iznebi.

Naš nastanjevalec se je lotil svojega posla zelo resno. Pomežiknil je proti oblakom in goram, poletel okrog dreves, vsekalski s kljunom v tla, si ob zamrzlem potoku otrese svoje perje, venomer odpiral in zapiral svoj kljun, kakor da bi poskušal zrak. Dolgo je opazoval citrončka, ki se je — mnogo prezgodaj zbužen — opotekel čez poledenelo sneženo plan. Gospod poslanec je gotovo bil s seboj hude boje, ali naj ta dokaz prihajajoče pomladi opazuje, ali pa požre. Bil pa je tako tankovesten, da je metulja le opazoval in ga požrl šele tedaj, ko je ta utrujen in napol premrl padel na led.

Veliko razburjenje je povzročil škorec pri

in strel je zadel zelo nevarno dečka v spodnji del telesa. Poškodovanega mladostnega radovečaneža so spravili v bolnico v Ljubljano.

Hudo poškodovan pri eksploziji naboja. Dne 31. avgusta je bil zaposlen pri razstreljevanju skal ob novi občinski cesti v Ragovo pri Novem mestu 50letni Jožef Fink iz Broda. V skalo sta bila navrtana dva strela, od katerih je eden užgal, drugi se je potajil. Fink je šel pogledat, kaj da zavira eksplozijo, a baš v tem trenutku mu je bušil naboj v obraz. Po obrazu, rokah in na očeh težko poškodovanega in opečenega so prepeljali v Kandijo v bolnico usmiljenih bratov.

V Krke. Posestnica Neža Jerman iz Ločne pri Novem mestu je našla ob bregu Krke moške škornje, plav predpasnik, klobuk in palico, a kopalca pa ni bilo nikjer. Poizvedovanja so dognala, da so najdeni predmeti last 70-letnega Jožefa Lumperta, ki je bil viničar nekje pri Novem mestu in radi očasne bolezni v bolnici kandijskih us. bratov. Večkrat je tožil, kako bo živel, če bo popolnoma oslepel. Lumpertovega trupla še niso našli.

Smrtna nesreča. 22letna Ivanka Dovžan, hči železničarja, se je peljala za dekaj na motornem kolesu, katerega je vozil njen bratranec iz Javornika pri Jesenicah. Radi motnje v motorju je zgubila deklino na koncu klanca Hrušica ravnotežje, padla vznak in je podlegla kljub takojšnji zdravniški pomoči poškodb.

Umorjen in izropan. Posestnik Peter Veselič iz Vrhovc v Beli krajini se je odpravil na sejm v Karlovec. Mlad moški in Marindola je prišel že na vsezgodaj k Veseličevim sporočit, da je bil Peter napaden in da leži v zadnjih zdihljajih na cesti od marindolske šole proti gozdu. Napadeni in izropani je umrl na dan napada zvečer.

Božja pot »Marija pomagaj na Brezjah« ima svoj lasten telefon.

Poberinovich. To je zakonska dvojica vrabcev, ki mu zaenkrat izkazujeta dvomljivo čast s tem, da stanujeta v hišici za škorce pred mojo hišo. Med škorcem, ki je sedel na črešnji, in vrabčema, ki sta čepela pred hišnimi vrati, se je vnel razburljiv pogovor. Šlo je za to, ker jima je črni vitez, ki je svoj gradič našel zaseden, odpovedal stanovanje, in za to, ker sta se obcestna razbojnika, ki sta se med tem vselila, branila, zapustiti lepo hišico. Ko se je nazadnje vrabulja obnašala že le preveč žaljivo, se je črni vitez s studom obrnil proč in ji vrgel v obraz besedo »gos«. To pa je smatrala vrabulja za veliko dobrikanje, začivkala je vsa iz sebe tja proti dozdevno vladnemu tujcu. Ta pa je odletel proti vremenskemu znamenju na strehi, dognal, da vleče severovzhodnik in se je hotel odpraviti na pot. Tega pa jaz nisem mogel kar meni nič tebi nič dovoliti; ne morem pustiti, da pride moja hiša na slab glas, češ, da je negostoljubna. Zato je Matilda postavila na dvorišče skledico riža in žita in malo rdeče pese — povabilo torej, ki ga je naš gost tudi takoj razumel. Hrabro je segel po jedi,

Za vsak dinar gre, ljubi stariši!

posebno ob začetku šolskega leta, ko je toliko izdatkov. Zato naročite svojim malim, da kupujejo šolske knjige in potrebščine le pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta 5 Aleksandrova cesta 6 Kralja Petra trg 4

Zaradi naših nizkih cen si boste prihranili marsikak dinar!

Romarjem na Brinjevo goro. Zadnji letošnji veliki romarski shod se vrši dne 10. t. m. Na predvečer dne 9. t. m. ob šestih pridiga in pete litanije Matere božje. V nedeljo prva sv. maša ob petih, nato sv. obhajilo romarjev, ob šestih pridiga in peta sv. maša za romarje in ob desetih zopet pridiga in sv. maša za romarje. Častilci Marijini, pridite na slavno Brinjevo goro!

Vpišite se v **Enoletni trgovski tečaj STD** v Mariboru, Zrinjskega trg 1-1, na trgovski akademiji. Poučujejo se vsi trgovski predmeti za praktično uporabo v državnih in privatnih uradnih. Poučujejo samo profesorji trgovske akademije. Zahtevajte prospekt.

Dr. Marinič, Trubarjeva 11, zopet redno ordinira od 9. do 11. in od 14. do 16. ure.

Občinski zakon mora vsakdo poznati, kdor hoče voditi kako skupino pri občinskih volitvah. Zato si ga pravočasno naročite, stane: broširan 8 Din, vezan 15 Din. Naročila sprejema Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Živel je mož!

(Ob desetletnici smrti Maksa Pleteršnika. — Dopis iz Pišec.)

Na prelomu nove dobe stojimo in gledamo v nebo, kaj je odšlo in kaj bo

prišlo. Prelom je vedno neko nevarno dejanje. Treba je velike opreznosti in previdnosti, da se ne prelomi tudi to, kar se prelomiti ne sme. Naša domovina, naša družba potrebuje danes Makabejcev in Samaritanov, mož, ki se ne bodo strašili boja in trpljenja, ampak bodo šli junaško bodočnosti nasproti, ne glede na desno in na levo in tudi mož usmiljenega srca. Naj vstajajo težkoče, naj se grmadijo do neba, naj gre celi svet skozi veliki teden: konečno pride gotovo velika noč in z njo vstajenje. Ob tem prelomu nove dobe pa ne smemo biti enostranski in ne podarjati samo naše verske naloge, ne samo sporta, zunanosti itd. Mi moramo poudarjati celega človeka in sicer katoliškega človeka. Vse naše sile naj služijo naši vzvišeni nalogi. Bodimo zdravi, veseli, čili in krepki! Ljubimo svojo državo in svojo demovino, svojo grudo in svoje ljudstvo. Ne prelomimo s tem, kar je ohranilo do sedanje dobe nas, našo zemljo in naše ljudstvo.

In vez med preteklostjo in bodočnostjo nam morajo biti naši veliki možje, ki še žive ali pa jih že krije slovenske zemlje hladni grob. Veliko so se trudili, veliko žrtvovali, da smo, kjer smo in kar smo. Odločni, neizprosni so bili v svojih načelih. Niti za las niso popu-

med tem ko sta mu priredila Poberinova dva zgoraj na škorcevi hišici zoprno in zavistno godbo. Upala sta končno le na ostanke, toda tudi to upanje je šlo po vodi; kajti nenadoma je skočil iz hiše Bams, pregnal škorce in željno polizal njegovo skledico. Celo žito je požrl nevoščljiva grdoba, čeprav se take hrane sicer nikoli ni dotaknil.

Moje misli pa so šle za škorcem proti jugu. Letel je nekako s hitrostjo brzovlaka. Drugi dan bo že pri morju in tretji dan se bo sešel s svojimi, ki prebivajo (tako sem si mislil), nekje na pravljeno lepi obali Dalmacije, najbrž pri stari rimski palači v Splitu. Tam bo škorec sporočil: za povratek domov je še prezgodaj — in vsi mu bodo verjeli. le njegova žena ne, ki bo sumila, da hoče biti njen mož še enkrat izvoljen in še enkrat odpotovati brez nje.

Ko pa bo vendarle napočil dan povratka, bodo dvignili krila vsi; naprej polete najbolj utrjeni, izkušeni možje, nato mladeniči, nazadnje pa starci in ženske, in vsi bodo preudarno potevali domov.

ria, druga ozemlja ob reki Viktorija. Naselitev in kolonizacija omenjenih krajev bode največjega gospodarskega pomena za Avstralijo in Anglijo. Dovolj rodne zemlje bode dobilo na razpolago 10 milijonov ljudi.

Zakonski peklo z govornikom iz trebuha.

Malu čudno ločitveno pravdo so obravnavali pred kratkem v Čikagi. Žena, ki je nastopila kot tožiteljica, je izpovedala, da nikoli ne ve, kje da se mu di njen mož. Čuje n. pr. glas svojega moža in misli: »Dobri stari Herbert! Prepeva v kopalnici Vendar Herbert nikakor ne sedi v kopalnici banji, ampak je

stili, če je šlo za njih versko prepričanje, a tudi noben vihar jih ni pregнал z branika, ko je bilo treba braniti in čuvati narod, njegovo zemljo in jezik, iz katerega so izšli.

Tak kremenit značaj in borec za vse lepo in dobro je bil profesor in pisatelj Maks Pleteršnik. Če narč ne bi nič drugega zapustil v dedščino, kot je njegov slovenski slovar, bi že zaslužil, da počastimo njegov spomin. Saj se je ravno v tem pokazala njegova ljubezen do rodne zemlje, ker se je lotil slovenskega slovarja. Zato je naša sveta dolžnost, da se ga spomnimo ob desetletnici njegove smrti. Dne 13. septembra t. l. preteče namreč 10 let, kar smo izročili njegove zemeljske ostanke materi zemlji na pokopališču v Pišecah. Njegovo truplo je sicer strohnelo, a duh njegov biva med nami in mora bivati in nas bodriti v življenja bojih in težavah do konca dni.

Ni bil samo pisatelj in znanstvenik, bil je tudi oče svojim dijakom, ki jim je bil profesor. Saj piše o njem v svojih spominih Janko Mlakar sledeče: »So ljudje, ki jih imamo sicer radi, pa jih prav posebno ne spoštujemo. So pa tudi taki, ki jih spoštujemo, dasi jih ne ljubimo. Edino o Pleteršniku se spominjam, da smo ga imeli radi in ga tudi spoštovali. Bil je pa tudi mož za to; vedno resen, a nikdar osoren, poleg tega pa dober in prizanesljiv do skrajnosti. Pleteršnik je bil osebnost, ki je nam naravnost vsilila spoštovanje in ljubezen. Pri njegovi uri smo bili mirni iz spoštovanja. Niti na misel ni nikomur prišlo, da bi motil pouk.«

Pleteršnik je bil tudi praktični katoličan. Ni obehal na veliki zvon, koliko je dobrega storil v gmotnem oziru dijakom rojakom in drugim revežem. To je vedelo le njegovo blago srce in pa marsikatera stran njegovih obširnih zapiskov. Da ni bilo nedelje, ko ne bi opravil svoje verske dolžnosti, dokazuje sledeči stavek iz njegovega dnevnika: »Zvečer (bilo je na cvetno nedeljo leta 1923) pa sem naenkrat začutil

bolečine v kolku in kolenu leve noge, da sem s težavo stopil na njo. Na cvetno nedeljo mi ni bilo mogoče iti k sv. maši.«

»V nesmrtnih delih mož živi!« In tako nesmrtno delo je Pleteršnikov slovenski slovar. Kdo še ga ni videl, kdo ne rabil? Le žal, da se ožji Pleteršnikovi rojaki, ko so določali krajevna imena, čeprav so imeli v rokah lastno-ročno pismo njegovo, v katerem je razložil ravno domače župnije krajevna imena, niso ravnali po njegovem prapovpisu. Toda kljub temu ostane Maks Pleteršnik nesmrten v svojem delu. Še stoji hiša v Pišecah št. 68, kjer je tekla leta 1840 zibelka Pleteršnikova in je v njej leta 1923 zasnil večni sen. In da se oddolžimo spomenu velikega moža, mu hočemo iz hvaležnosti za trud in delo ob desetletnici smrti dne 17. septembra t. l. na rojstni hiši odkriti spominsko ploščo. Skromna bo, a dokazuje naj, da se Pišecce zavedajo, kdo in kaj nam je bil in je še Maks Pleteršnik.

Vse pa vabimo k tej slovesnosti, da dokažemo: »Umr! je mož! Ne, ni umrl! V nesmrtnih delih mož živi!«

*

DRUŠTVENE VESTI

Svobodomiselstvo in prosveta naroda.

Kako skrbi svobodomiselstvo za ljudsko prosveto, dokazuje Španija. Framasoni, liberalci in socialisti, ki ne dajo Španije iz svojih rok, imajo pred svojimi očmi samo eden cilj: razkristjanjenje javnega življenja. Da se to doseže, mora se pred vsem mladina razkristjaniti. Zato je španska vlada prisilila parlament, da je sprejel zakon o prepovedi zasebnih šol, v katerih so pou-

Samo, če raztopite Persil v hladni vodi, dosežete popoln učinek. Na to morate vedno paziti. Persil opere perilo da je belo kot sneg, svežduhtečo ter čuva pri tem izvanredno tkanino.

nekje v garaži. Drugič vzame kos pečenega mesa iz kuhinjske omarice. Naenkrat se pa oglasi Herbertov glas: »Hej, stara, boš li pustila pečenko na mizici?« Žena je kakor ohromljena od strahu, ker Herbert vendar ni v omari v kuhinji, pač pa sedi, kakor se je baš kar uverila, v svoji sobi in puši pipo. Drugič se zadene vsled neprevidnosti ob lutko, ki sedi na divanu. Lutka pade na tla in zakriči vsa ogorčena: »Pusti me na miru, ti staro vreteno!« Žena se postavi pred ljubelega Herberta in mu reče: »Ljubi, ali si dobro opravil na borzi?« — Herbertov glas, ki prihaja od bogznaj kako

Četrto poglavje.

Opazovanja skozi okno. — O strupeni gobi in neumnih sleparjih. — Erika in Elizabeta.

Prejšnji čas nikoli nisem mogel razumeti ljudi, ki so se zabavali s tem, da so po cele ure kukali skozi okno. Take ljudi sem vedno imel za topoglavce. Sedaj pa sam večkrat kukam skozi okno, kadar nimam nobenega drugega dela.

Stari Grčar še vedno seka drva na dvorišču. Včeraj predpoldne je prišlo mlado dekle in je prineslo starcu malico v košarici: dva debela reznja kruha in stekleničico žganja. Dekle je bilo tako, da je v naši dolini moralo vzbujati pozornost. Brhka in bujna, stara kakih osemnajst let, opravljena po modi. Nekako jezikavo, skoraj zaničljivo je pomolila starcu pičo. Stari je pač malo zarenčal nad njo, toda dekle je skomizgnila z ramami, se spogledljivo zazibala v bokih in se obrnila proč.

Tedaj je stopil Tim iz hiše — moj sluga Tim. Opazil sem, kako okretno se je približal dekletu

in kako vladno jo je pozdravil. In tako omejen v mišljenju in dejanju sem že, da sem tiho odprl okno, da bi ujel kaj na uho.

»Dober dan, gospodična Grčarjeva!«

»Dober dan, gospod Tim! Toda zakaj mi vedno pravite gospodična Grčarjeva? Saj vendar nisem. Ali mislite celo, da je stari tamkajle moj oče?«

Pokazala je proti drvarju, ki je delal na drugem koncu dvorišča. Tim se je abotno smejal.

»Kaj še — draga gospodična — kako bi mogel tako misliti? Tako star mož in tako mlado dekle! In poleg tega — kako pa bi mogel imeti on tako zalo hčer?«

»Zalo?« je vprašala, skomizgnila z ramama in se zazibala v bokih.

»Čudovito zalo!« je rekel Tim, ta osel.

»Oh, moški le tako govore!« je vzdihnila. »In v kakšen prid mi je to?«

»V velik prid,« se je vnel Tim, »če je zala, jo to za mlado damo vse. To je vse. In vi človeka naravnost zamaknete, ljuba gospodična. Le v to svojo okolico ne sodite. Tudi jaz ne sodim v svojo

vodili in vzdrževali redovniki, odnosno ljudstvo s prostovoljnimi prispevki. Državo te šole niso stale niti pare. Tako je v Barceloni, nič drugače ni v ostali Španiji. To je dokaz, kaj je cilj svobodomiselnih prosvetnih politik: svobodomiselnih prosvetnih monopol ne služi razširjanju ljudske prosvete, marveč razkristjanjenju naroda in njegovega življenja.

*

Marija Snežna. Prosvetno društvo pri Mariji Snežni priredi na Malo gospojnico dne 8. septembra t. l., popoldne po večernicah v društveni dvorani »Materinsko proslavo«. Na sporedu je govor, deklamacije, petje in lepa, poučna igra »Za srečo«. Vsi prav iskreno vabljani! Bog živi!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« priredi na praznik dne 8. t. m. v dvorani Narodnega doma popoldne po večernicah ob treh velezanimivo, ganljivo zgodovinsko žaloigro »Črni križ pri Hrastovcu«.

Frankolovo. Katoliško prosvetno društvo »Slomšek« je dobilo dovoljenje za zopetno delovanje. Kako bomo Slomškarji na Frankolovem delali? Dne 23. avgusta je nebo prav pošteno krstilo vse udeležence sestanka v društvenem domu. Kljub plohi se je nabralo toliko ljudi, da je dvorana bila skoraj polna. Ob tej priliki je nastopil tudi naš pevski

zbor, ki je zapel nekaj lepih pesmi. Ob splošnem zanimanju je pa govoril g. dr. Kajetan Gantar o pomenu prosvetnega dela. Na tem sestanku je postavila naša mladina temelj svojemu delovanju v bodočnosti. Sedaj že delujemo v sledečih odsekih: pevski, godbeni in tiskovni. V pripravi so pa fantovski, deklinski in dramatični odsek. Potem se bo začelo prijetno tekmovanje med seboj. Dne 13. avgusta je bil izlet našega društva k blagoslovitvi kapelice v Lipi, kjer je na priprošnjo Marije in Slomškega zopet pritekla voda, in to po presledku 18 mesecev. Dne 3. septembra je zopet prišel naš govornik g. dr. Gantar in je govoril o kmečkih puntih med Slovenci. Nastopili so tudi ob tej priliki naši vrli godci pod vodstvom g. Krofliča. Kdor hoče videti in okusiti delo in moč naše mladine, naj stopi med nas mladino! Po potu katoliške prosvete le krepko aprej!

Pišec. »Umrl je mož! Ne, ni umrl! V nesmrtnih delih mož živi!« Da! Resnične so te pesnikove besede. In 13. septembra t. l. poteče že 10 let, kar smo položili v grob ostanke nepozabnega našega rojaka profesorja in znanstvenika g. Maksa Pieteršnika. Kdo ne pozna njegovega slovarja, ki je na njem delal vse življenje! Da se temu možu oddolžimo, hočemo dne 17. septembra t. l. proslaviti 10letnico njegove smrti. Že danes vabimo vse na to 10letnico! Natančen program pa vam sporočimo prihodnjič. Na svidenje!

Sv. Jernej nad Muto. Kakor je bilo naznanjeno v »Gospodarju« z dne 9. avgusta, je naredila letos Marijina družba iz Remšnika 24. avgusta izlet k Sv. Jerneju. Vsako leto priredijo take izlete iz Remšnika, enkrat fantje, drugič dekleta. Letos so si izbrali Sv. Jerneja kot svoj cilj. Pa se je tudi obhajal tokrat Jernejev god kot še menda nikoli, vsaj sedanji rod tega ne pomni. Cerkev je bila osnažena in ovenčana, da je bilo veselje: bodi zato izrečena javna zahvala dobri hiši Nagličevi in sosedom! Vreme je bilo lepo, po dežju razgled čist, zato je došlo mnogo tujcev iz Slo-

venjgradca in od drugod, tudi precej Avstrijcev je bilo tu, nekateri iz Gradca. Iz Remšnika so prišli razen g. župnika Pavliča in Marijine družbe še g. župan Jerič, občinski tajnik ter nekateri drugi. Bile so tri sv. maše, med temi dve peti, ki sta jih opravila vlč. g. Vid Pavlič in g. pater benediktinec iz Seckau-a na Štajerskem, ki nadomestuje bolnega g. župnika v Lovrencu. Mešani zbor 12 pevcev iz Remšnika pod vodstvom tamošnjega pevovodje je ubrano prepeval v cerkvi, potem na prostem narodne pesmi pod velikansko lipo, ki ima 8 m v obsegu in starost 300 do 400 let, a je še vedno zelena; takih lip je tukaj več. Najlepša med narodnimi je bila pesem: »O planine, ve moj raj!« Tudi Avstrijci so radi poslušali našo pesem. Popoldne smo šli vsi na razgled k Sv. Primožu, pri-

družil se je tudi g. pater, ki je prvič videl Dravo, doma je iz Porenja; iz Slovenjgradca sta se udeležila g. Ovčar in kapetan Smerečnik. Tudi Jernejeva nedelja se je dostojno obhajala, samo četrtkovnega petja je manjkalo.

Marenberg. V starosti 46 let je umrla Terezija Mravljak. Skoraj eno leto je trpela na raku. — Hmelj smo že obrali. Obiravec je bilo polno: domačih in tujih, otrok in odraslih. Tujci so bili iz prevajlske in ptujске okolice ter Hrvatice iz Medjimurja. Obiravcem so plačevali po 1,75 Din brez hrane, oziroma 1,50 D in hrano za merico, eden lastnik hmeljskih nasadov pa neverjetno nizko ceno 1,25 D s pičlo hrano za merico. Lastniki hmeljskih nasadov so dobro razpoloženi, saj so bile že prve pondbe nad 50 Din za 1 kg, sedaj pa so ponudbe dosegle že 90 Din za 1 kg. Kupčij je bilo sklenjenih le malo: najnižja po 56 Din za 1 kg, večina pa čaka, ker pravijo časopisna poročila, da so cene hmelju čvrste. — Ustanovili so se trije samostojni carinski oddelki, in sicer na Remšniku, Radlu in v Bistriški grahi pod Pernicami, da ne bo treba tihotapcev goniti z meje v Marenberg. Iz Marenberga odideta dva finančna stražnika na Remšnik in trije na Radel.

Ranče. V Domadenikovo hišo se je v preteklem tednu že v drugič prikradla bela žena smrt. V mesecu marcu smo pokopali mater v častiljivi starosti 87 let. Hitro za njo pa je sledil sin Franc v starosti 53 let. Bil je vzoren krščanski gospodar, brat dveh županov in naročen na »Slovenskega gospodarja« že 20 let. Neozdravljiva pljučnica mu je pretrgala nit življenja v enem tednu. Med boleznijo je bil spreviden s sv. zakramenti. Pogreb pokojnega se je vršil dne 21. avgusta v Slivnico. Ob spremstvu dveh gg. duhovnikov se je pomikal žalni sprevod po zelenem Pohorju na mirodvor. Pogreba so se udeležili sorodniki, znanci in prijatelji, ki so se ga spominjali

Modne liste,

liste za ročna dela vseh vrst, kupujte in naročajte v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru: Koroška cesta 5 — Aleksandrova cesta 6 — Kralja Petra trg 4.

okolico. Vedno sem bil dvorni upravitelj v imenitnih hišah, sedaj pa sedim v tejle koči. To delam gospodu Hubertu na ljubo, ki me je prosil, naj ga ne zapustim.«

»No, saj se vam dobro godi tukaj!«

»Dobro? Moj Bog! Navajen sem čisto kaj drugega. No, večno to tukaj ne bo trajalo! Gospod Hubert ima svoje dobre lastnosti, zato ga nočem zapustiti. Toda če se ne bo odločil, da se vrne v glavno mesto, moram napraviti konec; meni je treba velikomestnega zraka.«

Dekle je vzdihnilo. Tim je nadaljeval:

»In vi, gospodična — kako pa vam je pravzaprav ime?«

»Bianka!«

»Oh — Bianka je lepo ime — to blagoglasje v imenu — prekrasno! Torej, gospodična Bianka, kakor hitro bom zopet v glavnem mestu, tedaj vas bom napeljal. Gotovo bi radi v velikem mestu?«

»Saj sem bila že tam!«

»V velikem mestu ste že bili, gospodična Bianka?«

»Da — dve leti. Potem sem pa morala k tistim — tistim ljudem nazaj.«

»Ali so to — saj nočem — oprostite — saj nočem biti brezobziren; toda, ali so to vaši sorodniki?«

»Ne vem,« je rekla kljubovalno; »morebiti sta cigana in sta me kje ukradla.«

»Hm,« je odgovoril Tim. »Hm! Da bi vam bila res v sorodu, tega si ne morem misliti. Videti ste — videti ste kar nekako aristokratični. Da, res! Ti lični binclji na primer; mislim namreč vaše členke na nogi. Poglejte, gospodična Bianka, jaz razumem to: ozki členki in majhne roke so vselej znamenje plemenitega plemena. In poleg tega ta srčkano majhna usta, ki —«

»Bianka!«

Čez dvorišče je zadonel besen klic. Na cesti, pred mojo vrtno ograjo, je obstal voz, na visokem kozlu pa se je dvignil mlad fant in je požugal s pestjo.

»Bianka — takoj mi pridi sem!«

»Kdo pa je to?« je vprašal Tim.

daleč, odgovori: »S kom pravzaprav govorite?« Posebno jo sill v obup ona lutka na zofi, ki prične na lepem kričati ter zmerjati. Žena pripoveduje sodniku: »Lepega dne sem odmašila steklenico pive in iz steklenke mi je buknil trikratni »živijo!« — »Ločitev je dovoljena,« je razsodil sodnik. »Svetoval bi vam pa, če si boste zbrali po ameriški navadi drugega moža, nikar se ne poročite z govornikom iz trebuha, je še posvaril nesrečno ženko g. sodnik, predno je ostavila sodno dvorano.

Avtomobili kot gledališke lože.

Mesto Camden v severnoameriški državi

kot krepkega moža, nikoli v brezdelju. Zaprta žena in šest nepreskrbljenih otrok. Naj v miru počiva!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Naše prostov. gasilno društvo je izgubilo že dva člana in to: g. A. Rozmana in g. Ivana Horvata, čevljarja, občinskega slugo in preglednika mesa. Nena doma je umrl g. Horvat v nedeljo dne 27. avgusta ob 10. uri ponoči. Rajnima svetila večna luč!

Središče ob Dravi. Letošnja jesen nas ni obdarovala z obilnim sadjem, zato pa je tem večje povpraševanje za njim. Srečni oni, ki imajo kaj jabolk za oddajo, da tako pridejo vsaj do nekaj dinarjev. Kupci letajo od sadonosnika do sadonosnika in pobirajo vse, kar je kolikaj zrelo in porabno. Boljše sorte pridejo 1 kg do 2.50 Din. — Kapelico je dal postaviti posestnik Brumen iz Salovec na čast presv. Srcu Jezusovemu ter tako izpolnil obljubo, storjeno v vojni, če se srečno povrne domov. Zaprošeno je tudi za dovoljenje, da bi se v kapelici smela vršiti služba božja.

Leskovec pri Ptuj. O smrt, kako naglo izvršuješ svoj posel letos po naši župniji! Sveži grobovi nam kličejo: »Človek, človek, kam te pot pelja.« Pred kratkim smo stali ob svežem grobu Ane Merc, rojene Topolovec. Šla je iskat pomoči k zdravniku vesela, kakor ji je bilo prirojeno, pa ni se več vrnila. Zdravnik ji je z upanjem, da ni prepozno, svetoval bolnišnico, katere se je zelo bala, in tam je njeno usmiljeno srce do vsch, ki so želeli njena pomoči, omagalo v groznih bolečinah. Vsak, ki jo je želel videti še enkrat, se je ob pogledu na njeno rakev, ko je bila pripeljana k domači cerkvi, užalostil. S cveticami, katere je rajna tako rada gojila tudi za cerkev, so dobra srca kar obsula njeno rakev. Pogreb je vodil prč. g. dekan Škamlec z g. dr. Kociperjem. Zvesta je bila Mariji kot dekle in tudi kot žena. Božje Srce, ki kraljuje v prelepi kapelici ob domu, katerega je rajna morala tako naglo zapustiti, komaj v 42. letu, Tebi so znane vse njene žrtve. Po besedah: pridite k meni trudni in obteženi, usmili se svoje služabnice! Priporočamo jo v požbožno molitev! Blag ji spomin!

Konjice. Srečni čas počitnic je minul, šolsko leto se začne. Treba bo zopet odpreti knjigo in začeti možgansko delo. Marsikatera

Hmelj zopet nese!

Nekaj let so sicer hmeljarji imeli skrbi, kaj bo s hmeljem, nekateri so ga kar začeli opuščati, toda zopet je prišel čas, da hmelj zelo dobro nese! Letos ponujajo zanj že prav lepe svote.

Samo dober hmelj ima dobre cene!

Kdor hoče za svoj hmelj dobiti dobre cene, mora znati s hmeljem pravilno ravnati. Posebno važno je obiranje, prebiranje in sušenje, kar se lahko vsak najbolj strokovno pouči iz knjige

»Hmeljarstvo«,

ki jo je napisal strokovnjak inž. Vinko Sadar. Naročite knjigo danes, vsaj 10-krat se vam bo že letos izplačala! Dobite jo v vsaki knjigarni. Cena ji je 50 Din. Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

glavica se bo zdramila iz počitniškega počivanja. »Po delu mir, po miru zopet delo«, tako je vse v redu. — Kaj radi se imajo naši fantje. Ob priliki cerkvenega prošenja na Prihovi na Veliki Šmaren so se fantje (ne iz prihovske župnije) pozdravili z noži. Ali ni to nekaj, kar ne spada v človeško družbo? Gotovo je vzrok temu demon alkohol, ki je že tolikim mladeničem bil v nesrečo in sramoto. — Isti dan je neki N. hudo pretepel ženo A. F. ter ji raztrgal obleko. Prizadjal ji je hude poškodbe po vsem telesu. Do prepira je došlo radi vode. Z zadevo se bavijo konjiški orožniki z vso vneto. — Gasilni dom v Tepanju bo v bližnjem času blagoslovljen. Podrobnosti bomo sporočili. — Neprestano nas strašijo razna neurja. V noči od 12. na 13. avgusta je razsajala po okolici silovita nevihta z viharjem in točo ter silnim treskanjem. Toča se precej pozna v vinogradih in na koruzi. Rabimo pohlevnega dežja, trdega pa ne. — Prosvetno društvo še ni vzpostavljeno. Zakaj ne? V takem kraju, kot so Konjice, bi ga bilo treba imeti. Od ukinitve je kraj v popolnem prosvetnem spanju. Vsak čas pričakujemo ugod-

nega poročila. — Kakor se ališi, bo naša mladina vprizorila neko igro. Smo pač radovedni, ker že od 10. februarja, ko se je tako imenitno postavil »Guzaj«, nismo videli nobene predstave. — Klopoteci so začeli brneti ter strašiti vrabce in vrane. Jesen se bliža, grozdje je začelo zoreti. Bog daj, da bi po sreči dozorelo. — Silni naliivi z neprestanim bučanjem in grmenjem so se vršili dne 21. in 22. avgusta. Kakor je razvidno, je to storilo konec dosedanji suši, ki se je že precej poznala na pridelkih. Kakor ni ostala brez škode suša, tako bo tudi deževje imelo svoje posledice: gnitje krompirja, ki ga je že letos tako malo, posebno v hribih, kjer se nahajata pod sipom samo eden do dva. To ni nikaka šala za sedanji čas. — V našem kraju se dobi »Slovenec«. Manjka pa še »Slovenski gospodar«, po katerem ljudstvo toliko povprašuje: »Se ne dobi tukaj »Slovenski gospodar«? Tega bi si še pa kupil, saj je tako lep za brat!« Pa saj jih prihaja lepo število k nam in želimo, da bi jih prihajalo še več, v dokaz, da smo Konjičani ljubitelji dobrih katoliških časnikov.

Št. Janž pri Velenju. Dne 13. avgusta je prišlo obiskat naše gasilno društvo bratsko društvo iz Družmirja z 29 člani in 9 samaritan-kami. Ob 15. uri je bila gasilna vaja pri Štajnarju in pri sosednih posestnikih. Na znamenje požara je bilo z motorno in ročno brizgalno takoj na mestu in pokazalo, kaj premore izvežbanost in disciplina. Naše društvo je spoznalo še bolj, da je dandanes, ko je toliko požarov, še prav potrebno, ker: dvakrat reši, kdor hitro reši! In pa, da nam je v gašenje požarov neobhodno potrebna če ne motorna, pa vsaj ročna brizgalna. Vaja je tudi pokazala, da je dosti vode in je v tej suši niti dve brizgalni nista izčrpali. Bratsko društvo lepo zahvalimo za tako koristen in potreben nazoren nauk, ki ga je dalo ne le nam članom, ampak še bolj tistim, ki stoje ob strani. Organizirana pomoč je dvakratna pomoč.

Bele vode. Slovesno smo proslavili dne 27. avgusta t. l. Jernejevo lepo nedeljo. Pri procesiji in cerkvenih obredih sta poleg domačega župnika g. Klasinca sodelovala g. o. Inocenc, kapucin iz Celja, in g. Presnik, župnik iz Šmihela nad Mozirjem. Popoldan po večer-nicah pa je bila slovesna blagoslovitev nove ceste v Belih vodah. Isti so med drugim pri-

New-Jersey je dobilo kino-gledišče, ki je nekaj povsem novega. Lastniki avtomobilov se peljejo z vozovi v gledišče in si lahko ogledajo razne komade iz avtomobilov. Avtomobili se lahko postavijo v sedmerih polukrogih za gledalce določene prostora. Ena rampa je višja od druge in radi tega je mogoč pogled na oder od vseh strani. Glas se razdeli po gledišču tako dobro, da je slišati zvočni film na oddaljenosti 100 m. Vsak večer se vršijo po tri predstave. Na sedmih rampah v polukrogu ima prostora 500 avtomobilov, ki se lahko udobno pripeljejo in odpeljejo.

»Oh, ta!« je rekla zmedeno. »To je — to je žagarjev tam doli. Pustite me, gospod Tim, jutri zopet pridem.«

»No, saj vendar ni vaš ženin?«

»Kaj še!«

»No, s kakšno pravico pa potem tuli čez naše dvorišče? Čakaj, tega nesramnega pobalina nasmučem!«

Dekle ga ni moglo zadržati; hitel je, spremeljan po psih, ki sta besno lajala, k plotu in zakričal:

»Čemu pa kričiš, ti ušivec, na naše dvorišče? Kako se predrzneš —«

Tlesk! mu je priletel udarec z bičem! Tim se je opotekel.

»To se ti bo utepalo — v ječo prideš —«

Nov zamah je švignil čez plot, pa ni več zadel. Psa sta tulila, stari Grčar je pritekel čez dvorišče s sekiro, deklet pa je odfrčalo skozi vrata kakor da bi jo bil odnesel veter in je zlezlo k fantu na voz. Ta je divje mahnil po konjih in voz je odvihral po cesti.

Živa podoba! — Okameneli Tim s krvavo-

rdečo klobaso na obrazu, prestrašeni stari Grčar s sekiro v roki, obe pasji mrcini, upirajoč se s prednjimi tacami v vrata, ki sta jih hotela udreti

Končno sem se sklonil čez okno doli:

»Kaj pa se je zgodilo?«

Ko je zadonel moj glas, je dolga postava Timova oživila. Držal je roko pred levim licem in sopihal:

»Napad — milostljivi gospod! Napaden sem bil!«

»Ti?«

»Da. Mlada — mlada sorodnica gospoda Grčarja (pokazal je z roko na drvarja) je bila tu na dvorišču. Govoril sem z njo glede hrane za tegale — za gospoda Grčarja — tedaj pa se nenkrat pripelje mimo tista surovina. Razžalil je dekleta in ker sem jo hotel braniti, me je pobil na tla.«

»Na tla te je pobil?«

»Ne, na tla pač ne — toda udaril me je. Bojazljivo in zahrbtno je storil to izza plotu, ki ga je prikrival — sicer — sicer —«

Dalje sledi.